Súd:	Okresný súd Košice I
Spisová značka:	24C/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7120207322
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Zuzana Kereszténvi
ECLI:	ECLI:SK:OSKE1:2021:7120207322.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou Mgr. Zuzanou Čisovskou vo veci žalobcu: H. F., U.. XX.X.XXXX, R. H. H. - R., Q. XXX/XX, zastúpeného: JUDr. Tatiana Vorobelová, advokátka, so sídlom v Košiciach, Bajzova 2 proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná: Generálna prokuratúra SR, so sídlom v Bratislave, Štúrova 2, IČO: 00 166 481, v konaní o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 706,23 EUR titulom náhrady vecnej škody, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.293,77 EUR titulom náhrady vecnej škody zastavuje.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 500 EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 24.6.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu spolu 6.000 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 20.5.2020 až do zaplatenia, titulom náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, s tým, že uvedené peňažné plnenie pozostáva zo sumy 2.000 EUR titulom vecnej škody, spočívajúcej v nákladoch na trovy obhajoby a zo sumy 4.000 EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy.

2. Žalobu odôvodnil skutočnosťami, dňa 27.03.2017 ho vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach pod sp.zn.ČVS: ORP-5l5/6-VYS-KE-2016 obvinil zo spáchania prečinu sprenevery spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20k § 213 ods.l ods.2 písm.a) Trestného zákona, s tým, že na podklade zistených skutočností je odôvodnený záver, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode ako zamestnanec spoločnosti LB Minerals SK s.r.o. po uzavretí pracovnej zmluvy dňa 9.12.2015 na pracovnú pozíciu strojník v rozpore s určenými pracovnými postupmi v období od 4.1.2016 do 31.12.2016 prisvojil a použil pre vlastnú potrebu časť motorovej nafty v objeme 4586 litrov určenú na prevádzku strojov, ktorú natankovali za prostriedky zamestnávateľa alebo im bola zamestnávateľom poskytnutá, čím spôsobili spoločnosti LB Minerals SK s.r.o. škodu vo výške 4.490,24 EUR. Žalobca podal proti uzneseniu sťažnosť, o ktorej prokurátor OP Košice I. uznesením pod sp.zn. 4 Pv 121/17/8802-6 zo dňa 28.4.2017 rozhodol tak, že zamietol sťažnosť ako neopodstatnenú. Žalobca preto využil mimoriadny opravný prostriedok zo dňa 20.7.2017, ktorým žiadal Generálnu prokuratúru SR o zrušenie týchto rozhodnutí. Dňa l8.9.2017 rozhodol Generálny prokurátor SR pod sp.zn.IV.Pz 210/17/1000-9 tak, že vyslovil porušenie zákona a zrušil právoplatné uznesenie prokurátora okresnej prokuratúry zo dňa 28.4.2017, ako aj uznesenie vyšetrovateľa OR PZ v Košiciach ČVS.ORP-515/6-VYS-KE-2016 zo dňa

27.3.2017, ktorým bolo proti nemu vznesené obvinenie. Generálny prokurátor dospel k záveru, že pri výpočte škody neboli zohľadnené všetky podstatné skutočnosti majúce vplyv na výšku spotreby strojov, nebolo objasnené, ktorí pracovníci, okrem obvinených, kedy, kde a v akom množstve tankovali PHM do strojov.

3. Dňa 6.8.2018 vyšetrovateľ OR PZ v Košiciach opätovne vzniesol obvinenie proti žalobcovi pre prečin sprenevery, ktorý mal spáchať tým, že si prisvojil a použil pre vlastnú potrebu časť motorovej nafty v objeme 2204 litrov určenú na prevádzku strojov zamestnávateľa. Dňa 15.8.2018 podal proti uzneseniu sťažnosť, o ktorej Krajská prokuratúra Košice uznesením č.k. 1KPt 922/17/8800-12 zo dňa 4.10.2018 rozhodla tak, že zrušila uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 6-.8.2018 ako nezákonné a prikázala mu opätovne konať a rozhodnúť. Ďalšími rozhodnutiami v trestnej veci už žalobca nedisponoval.

4. Žalobca tvrdil, že po vznesení obvinenia využil právo na obhajobu a uzavrel zmluvu o poskytovaní právnej pomoci s advokátkou JUDr. Evou Geleneky Hencovskou a neskôr s JUDr. Tatianou Vorobelovou, pričom za obhajobu im na základe dohody zaplatil sumu 2.000 EUR.

5. Žalobca mal za to, že samotné konštatovanie porušenia zákona pri zaobstarávaní, získavaní a hodnotení dôkazov, tak ako to konštatuje generálna alebo krajská prokuratúra, nie je pre neho dostatočným zadosťučinením z dôvodu, že stratil zamestnanie, pracoval v profesii strojníka a mal som dobrú povesť, práca bola jeho koníčkom. Začatie trestného stíhania poškodilo jeho povesť, spôsobilo mu stres, nebolo to pre neho nič príjemné, stále na to myslel, aj na rodinu, čo bude s nimi, ak bude vo výkone trestu. Príbuzným a známym vysvetľoval, že je nevinný, trvalo to dlho, potom radšej nechodil na návštevy a do spoločnosti. Trestná činnosť obsiahnutá v uznesení je závažného charakteru, je všeobecne považovaná za protispoločenskú. V širšom okruhu príbuzných nikto nebol obvinený a trestaný. Keď sa žalobcu opýtajú na výsledok, síce povie, že všetko bolo zrušené krajským prokurátorom, ale ich otázka znie, či bol oslobodený.

6. Trestné stíhanie zasiahlo do citlivej oblasti jeho života - občianskej cti, dôstojnosti, bezúhonnosti a vážnosti a spôsobilo mu nemajetkovú ujmu. Neustále vysvetľovanie, príbuzným, zo zamestnania, že to bolo inak, ako to "píše vyšetrovateľ", ako to tvrdil zamestnávateľ, chodiť na výsluchy vysvetľovať, bojovať, aby si ho naďalej ľudia v okolí vážili. V rodinnom živote závažné následky spočívali v tom, že nielen o seba mal žalobca obavy, ale aj o manželku, ktorá aj keď mu bola oporou, veľmi ťažko znášala jeho trestné stíhanie. Nikdy predtým v takej situácii nebol, všetko prežíval negatívne, s bolesťou, vystavený stresu, pričom jeho práca strojníka ťažkých mechanizmov v náročných terénoch vyžaduje maximálne sústredenie.

7. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie svojim výsluchom, ako aj výsluchom manželky ako svedka. Neskôr od výsluchu svedka upustil z dôvodu, že manželka vzhľadom na stres s tým súvisiaci nechce prísť vypovedať.

8. Žalovaná nárok žalobcu neuznala. Poukázala na skutočnosť, že výsledkom predbežného prerokovania nároku na náhradu škody bolo, že žalovaná sa v písomnej odpovedi zo dňa 8.9.2020 adresovanej žalobcovi písomne ospravedlnila. Právnym dôvodom ospravedlnenia bola tá skutočnosť, že právoplatným uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 4 Pv 121/17/8802 zo dňa 28.04.2017 a právoplatným uznesením vyšetrovateľa PZ sp. zn. ČVS:ORP-515/6-VYS-KE-2016 zo dňa 27.03.2017 došlo k porušeniu práva.

9. Vo vzťahu k náhrade nákladov obhajoby žalovaná argumentovala, že žalobca relevantným spôsobom nepreukázal, že došlo k zmenšeniu jeho majetku. Z účtovných dokladov pripojených k žalobe nie je zrejmé, za aké právne služby a v akom trestnom konaní resp. v akej právnej veci boli uvedené sumy hradené. Príjmové účtovné doklady č. 4 a č. 5 ani nepreukazujú, že by bol ich platiteľom práve žalobca, nakoľko meno platiteľa je anonymizované. Navrhovala, aby účelnosť a správnosť uplatnených trov obhajoby náležite posúdil súd oboznámením pripojených súvisiacich trestných spisov. Napokon argumentovala, že jednotlivé úkony trov obhajoby mali byť vyšpecifikované a preukázané, t.j. objektivizované už v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Mala za to, že z tohto dôvodu nebol dodržaný postup podľa ust. §§15 a 16 zákona č.514/2003 Z.z.

10. K opodstatnenosti nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch žalovaná uviedla, že žalobca len vo všeobecnej rovine tvrdí, že začatie trestného stíhania poškodilo jeho povesť a spôsobilo mu stres. Žalobca nepreukázal, akým konkrétnym spôsobom malo trestného stíhanie negatívny vplyv na jeho súkromný či pracovný život. Žalobca dostatočným spôsobom nezdôvodnil opodstatnenosť výšky požadovanej nemajetkovej ujmy a jej výšku náležite nezdôvodnil zohľadňujúc § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca nepreukázal, že by došlo k tak závažnému zásahu do jeho práv, aby konštatovanie porušenia práva a v tomto prípade aj ponúknuté ospravedlnenie nebolo dostatočným zadosťučinením vzhľadom na spôsobenú ujmu. Žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy najmä ohľadom na jej výšku a dôvodnosť. Vo vzťahu k vedomosti blízkych príbuzných a známych žalobcu o jeho trestnom stíhaní žalovaná uviedla, že táto informácia nebola nikomu poskytnutá žalovanou, nakoľko údaje a informácie o trestných konaniach, ktoré nie sú právoplatne skončené, nie sú nikde zverejňované a zo žaloby nevyplýva, že by bol tento prípad medializovaný. O trestnom stíhaní žalobcu sa mohol ktokoľvek ďalší teda dozvedieť iba od samotného žalobcu, resp. od osôb, ktorým on sám túto informáciu zveril.

11. Žalovaná mala za to, že o dostatočnosti už danej satisfakcie vo forme písomného ospravedlnenia svedčí aj samotný charakter trestného konania a celého trestného procesu. Bolo nepochybné, že ku schodku na pohonných hmotách u zemných strojov, ktoré obsluhoval žalobca došlo. Skutočnosť, že bez pochybností sa nepodarilo vykonaným dokazovaním preukázať, že chýbajúce pohonné hmoty odcudzili konkrétne obvinené osoby, viedlo k zastaveniu trestného stíhania.

12. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania žalovaná poukázala na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba splnenia. Až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva so omeškania. Pre prípad, že súd žalobe vyhovie, žalovaná navrhovala, aby súd určil na plnenie minimálne 30 dňovú lehotu, keďže vo všeobecnej 3 dňovej lehote od právoplatnosti rozsudku žalovaná nevie zabezpečiť plnenie z dôvodu schvaľovacieho procesu úhrady a z dôvodu administratívno - časovej náročnosti tohto procesu.

13. Žalobca v stanovisku k vyjadreniu žalovaného uviedol, že trestné stíhanie malo dôsledok aj na jeho pracovný život, pretože zamestnávateľ bol zároveň oznamovateľom trestnej činnosti. S tým súviselo aj skončenie pracovného pomeru, ako aj uplatnenie nároku zamestnávateľa na náhradu škody v civilnom súdnom konaní.

14. Žalobca po prvom pojednávaní vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.293,77 EUR s prísl., uplatnenej titulom náhrady vecnej škody (trov obhajoby). Poukázal pritom na predchádzajúce podanie, ktorým vyčíslil trovy obhajoby vo výške 547,97 EUR vo vzťahu k úkonom obhajoby, vykonaným JUDr. Geleneky Hencovskou a vo výške 158,26 EUR vo vzťahu k úkonom obhajoby, vykonaným JUDr. Vorobelovou, spolu vo výške 706,23 EUR. Žalovaná so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasila.

15. Podľa ust. § 144 ods. 1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť. Podľa ust. § 145 ods.1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

16. Na základe dispozičného úkonu žalobcu (späťvzatie žaloby sčasti) a súhlasu žalovanej súd v zmysle vyššie cit.ustanovenia CSP konanie v späťvzatej časti o zaplatenie sumy 1.293,77 EUR zastavil.

17. Predmetom konania po späťvzatí žaloby v tejto časti teda ostala suma 706,23 EUR a suma 4.000 EUR titulom nemajetkovej ujmy s prísl.

18. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, vyšetrovacieho spisu a výsluchom žalobcu.

19. V konaní nebolo sporné, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach pod sp.zn. ČVS:ORP-5l5/6-VYS-KE-2016 zo dňa 27.3.2017 bolo voči žalobcovi (a W. A.) vznesené obvinenie zo spáchania prečinu sprenevery spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20k § 213 ods.l, ods.2

písm.a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode ako zamestnanec spoločnosti LB Minerals SK s.r.o. po uzavretí pracovnej zmluvy dňa 9.12.2015 na pracovnú pozíciu strojník v rozpore s určenými pracovnými postupmi v období od 4.1.2016 do 31.12.2016 si prisvojili a použili pre vlastnú potrebu časť motorovej nafty v objeme 4586 litrov určenú na prevádzku strojov, ktorú natankovali za prostriedky zamestnávateľa alebo im bola zamestnávateľom poskytnutá, čím spôsobili spoločnosti LB Minerals SK s.r.o. škodu vo výške 4.490,24 EUR.

20. Žalobca (v zastúpení JUDr. Evou Geleneky Hencovskou) podal dňa 7.4.2017 proti uzneseniu sťažnosť, o ktorej prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I. rozhodol uznesením sp.zn. 4 Pv 121/17/8802-6 zo dňa 28.4.2017 tak, že zamietol sťažnosť ako nedôvodnú.

21. Žalobca zastúpený JUDr. Evou Geleneky Hencovskou podal dňa 20.7.2017 mimoriadny opravný prostriedok podľa ust. § 364 ods.1 Trestného poriadku, o ktorom generálny prokurátor SR rozhodol uznesením sp.zn.IV.Pz 210/17/1000-9 zo dňa 18.9.2017 tak, že uznesením okresného prokurátora Košice I sp.zn. 4 Pv 121/17/8802-6 zo dňa 28.4.2017 bol porušený zákon v neprospech žalobcu a citované uznesenie okresného prokurátora, vrátane uznesenia vyšetrovateľa OR PZ v Košiciach ČVS.ORP-515/6-VYS-KE-2016 zo dňa 27.3.2017 o vznesení obvinenia zrušil. Z odôvodnenia rozhodnutia generálneho prokurátora vyplýva, že skutočnosti zistené v štádiu pred vznesením obvinenia, vrátane dôkazov zadovážených po začatí trestného stíhania neboli dostatočným podkladom pre postup vyšetrovateľa pri vznesením obvinenia. Skutok, ako je opísaný v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia, nezodpovedá tam uvedenej právnej kvalifikácii a nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý bolo vznesené obvinenie.

22. Z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu súd ďalej zistil, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach pod sp.zn. ČVS:ORP-5l5/6-VYS-KE-2016 zo dňa 6.8.2018 bolo opätovne voči žalobcovi (a W. A.) vznesené obvinenie zo spáchania prečinu sprenevery spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20k § 213 ods.l Trestného zákona na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode ako zamestnanci spoločnosti LB Minerals SK s.r.o. po uzavretí pracovnej zmluvy dňa 9.12.2015 na pracovnú pozíciu strojník v rozpore s určenými pracovnými postupmi v období od 6.7.2016 do 16.12.2016 si prisvojili a použili pre vlastnú potrebu časť motorovej nafty v objeme 2.204,80 litrov určenú na prevádzku strojov, ktorú natankovali za prostriedky zamestnávateľa alebo im bola zamestnávateľom poskytnutá, čím pri priemernej cene nafty 1,02 EUR za liter spôsobili spoločnosti LB Minerals SK s.r.o. škodu vo výške 2.248,89 EUR.

23. Žalobca (v zastúpení JUDr. Tatianou Vorobelovou) podal dňa 16.8.2018 proti uzneseniu sťažnosť, o ktorej prokurátor Krajskej prokuratúry Košice rozhodol uznesením sp.zn. 1 Kpt 922/17/8800-12 zo dňa 4.10.2018 tak, že sťažnosti vyhovel, uznesenie vyšetrovateľa ako nezákonné zrušil a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Krajský prokurátor v odôvodnení uznesenia uviedol, že z doposiaľ vykonaného dokazovania žiaden dôkaz nesvedčí pre záver, že obvinení odcudzili pohonné hmoty zo strojov, na ktorých pracovali.

24. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach pod sp.zn. ČVS:ORP-5l5/6-VYS-KE-2017 zo dňa 22.10.2018 bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že skutok, vymedzený v uznesení o vznesení obvinenia nie je trestným činom a nie je ani dôvod na postúpenie veci. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.12.2018.

25. V konaní nebolo sporné, že žalobca žiadosťou zo dňa 26.3.2020 požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku, ktorú žalovaná vybavila písomným listom zo dňa 8.9.2020 (č.l.69 spisu). Z obsahu tohto listu vyplýva, že žalovaná po oboznámení sa s príslušným spisovým materiálom, vyžiadaným od OČTK konštatovala, že došlo k porušeniu práva, za čo sa žalobcovi ospravedlnila. Nárok žalobcu na zaplatenie nákladov na trovy obhajoby vo výške 2.000 EUR žalovaná neuznala s odôvodnením že žalobca ani po výzve nepreukázal úhradu týchto trov. Žalovaná neuznala ani nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnene vo výške 4.000 EUR z dôvodu, že ospravedlnenie v spojení so samotným konštatovaním porušenia práva v neprospech žalobcu pokladala za dostatočnú satisfakciu.

26. Z vyúčtovania trov právneho zastúpenia zo dňa 28.7.2020 (č.l.43 spisu) súd zistil, že JUDr. Eva Geleneky Hencovská vyúčtovala trovy obhajoby žalobcu vo výške 547,97 EUR a to za 8 úkonov právnej

služby, poskytnutých od prevzatia a prípravy zastúpenia (2017) do podania mimoriadneho opravného prostriedku na Generálnu prokuratúru SR (20.7.2017).

27. Z vyúčtovania trov právneho zastúpenia zo dňa 2.6.2021 (č.l.142 spisu) súd zistil, že JUDr. Tatiana Vorobelová vyúčtovala trovy obhajoby žalobcu vo výške 158,26 EUR a to za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 10.8.2018 a sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia 13.8.2018).

28. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 3.3.2017 (č.l.43 spisu) mal súd za preukázané, že žalobca zaplatil JUDr. Tatiane Vorobelovej za poskytnuté právne služby odmenu vo výške 2.000 EUR.

29. Z faktúry č.AK/2021/64 zo dňa 12.8.2021 súd zistil, že JUDr. Eva Geleneky Hencovská vyúčtovala JUDr. Tatiane Vorobelovej odmenu za poskytnuté právne služby pri obhajobe žalobcu vo výške 547,97 EUR. Z výpisu z účtu v banke UniCrediBank súd zistil, že dňa 30.8.2021 JUDr. Vorobelová sumu 547,97 EUR poukázala na účet JUDr. Geleneky Hencovskej.

30. Žalovaná spochybnila rozsah vyúčtovaných úkonov právnej služby a to účasť na výsluchoch dňa 13.3.2017, 13.6.2017, 14.6.2017 a 22.6.2017, ako aj právnu poradu zo dňa 19.6.2017, vyúčtovaných JUDr. Geleneky Hencovskou.

31. Pre tento účel súd oboznámil obsah vyšetrovacieho spisu a zistil, že žalobca udelil plnú moc na zastupovanie JUDr. Geleneky Hencovskej dňa 3.3.2017 a ďalej, že táto sa zúčastnila výsluchu žalobcu ako obvineného dňa 13.3.2017, v čase od 8,00 hod. do 8,55 hod, výsluchu spoluobvineného W. A. dňa 13.3.2017 v čase od 9,10 - 9,55 hod., výsluchu spoluobvineného W.L. A. dňa 13.6.2017 v čase od 8,30 do 9,15 hod., výsluchu žalobcu ako obvineného dňa 14.6.2017 v čase od 8,30 do 9.15 hod., výsluchu svedkov B.. C. G. K. M. D. dňa 22.6.2017 v čase od 8,00 do 8,35 hod. a v čase od 8,40 do 10,20 hod.

32. Zo žalobcom predloženého Záznamu z porady zo dňa 19.6.2017 súd zistil, že žalobca sa dostavil do advokátskej kancelárie JUDr. Geleneky Hencovskej, porada sa začala o 10,00 hod. a skončila o 12,30 hod. Predmetom porady bolo oboznámenie s účtovnými výkazmi o mesačnej spotrebe PHM, účtovnými dokladmi o načerpaných PHM predkladaných pracovníkmi, údajmi o spotrebe PHM z GPS (spolu takmer 300 strán spisu). Žalobca objasňoval spôsob tankovania z nádrže bez prietokomera, predložil písomnú sťažnosť na nevhodné podmienky zamestnaní, zisťovali ďalšie mená pracovníkov, ktorí pracovali na strojoch, prebrali smerovanie obhajoby a pod.

33. Z obsahu vyšetrovacieho spisu súd zistil, že uvedenej porade konanej dňa 19.6.2017 predchádzalo predvolanie JUDr. Geleneky Hencovskej na výsluchy, ktoré sa konali dňa 22.6.2017, pričom predvolanie jej bolo doručené dňa 14.6.2017.

34. Žalobca vypovedal, že po vznesení obvinenia o ňom kolega R. rozširoval na pracovisku, že kradol. Žalobca tam mal dobrú povesť, ktorú si budoval roky. Zmenili sa tak aj vzťahy s nadriadeným. Kolegovia ho už brali inak. Dotklo sa ho to. Vždy sa musel uvoľňovať z práce kvôli predvolaniam na výsluchy, bolo mu trápne stále vysvetľovať, o čo ide. Urobili si už o ňom mienku. To isté bolo aj doma, chodili mu predvolania, býva na dedine, poštárka sa ho samozrejme pýtala, v dedine sa to rozšírilo, pozerali sa na neho ako na zločinca. Bol z toho veľmi nervózny, v tom čase boli deti ešte naozaj malé, celé sa to prenášalo aj na manželku. Prestal chodiť na návštevy, vyhýbal sa stretnutiam. Bolo to ťažké, v noci nespal, bol v strese, čo z toho bude. Doteraz má problémy, nespí poriadne. Klebety sa šírili aj vo fachu, medzi strojníkmi, lebo strojníci sa navzájom poznajú. Pozerajú na neho ako na zlodeja. Kamaráti ho prestali volať na fušky, lebo tam sa to všetko točí okolo nafty. Bývalý zamestnávateľ si voči žalobcovi uplatňuje náhradu za schodok. Spor zatiaľ nie je ukončený. Pracovný pomer so zamestnávateľom sa skončil uplynutím doby, avšak predtým sa stále prikročilo k jeho ďalšiemu predĺženiu, pričom kvôli nezrovnalostiam okolo schodku už so žalobcom pracovný pomer nepredĺžili. S inými kolegami na inom pracovisku zmluvu predĺžili. Trestné oznámenie zamestnávateľ podal až po skončení pracovného pomeru.

35. Podľa ustanovenia § 27 ods.1 zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto

zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

36. Citovaný zákon nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004 (článok VI zákona).

37. Podľa ustanovenia § 1 citovaného zákona, tento zákon upravuje

a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

38. Podľa ustanovenia § 3 ods.1 písm.a) citovaného zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

39. Podľa ustanovenia § 3 ods.2 citovaného zákona, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

40. Podľa ustanovenia § 5 ods.1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

41. Podľa ustanovenia § 6 ods.1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

42. Podľa ust. § 6 ods.2 cit.zákona, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

43. Podľa ust. § 15 ods.1 cit.zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

44. Podľa ust. § 16 ods.4 cit.zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

45. V predmetnej veci sa žalobca domáhal náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím - uznesením vyšetrovateľa PZ sp. zn. ČVS:ORP-515/6-VYS-KE-2016 zo dňa 27.03.2017 v spojení s uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 4 Pv 121/17/8802 zo dňa 28.04.2017, ktorým bolo začaté trestné stíhanie voči žalobcovi, ktorý bol obvinený zo spáchania prečinu sprenevery spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20k § 213 ods.l, ods.2 písm.a) Trestného zákona.

46. Vzhľadom k tomu, že citované uznesenia boli vydané po účinnosti zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (1.7.2004), vychádzajúc z prechodného ust. § 27 ods.1 citovaného zákona, súd po právnej stránke predmetnú vec posúdil podľa tohto zákona.

47. Základnými predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci v prípade nezákonného rozhodnutia sú: 1. existencia nezákonného rozhodnutia, vydaného orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, 2. existencia škody a 3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

48. Základným predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, t.j. takého rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Zodpovednosť štátu je podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Vznik tejto zodpovednosti ďalej predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo, teda zbavilo právoplatnosti.

49. V preskúmavanej veci žalobca svoj nárok na náhradu škody odvodzoval z uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré neúspešne napadol sťažnosťou. Toto uznesenie považoval za nezákonné, lebo trestné stíhanie proti nemu nemalo byť vôbec vedené. Pre dôvodnosť tohto záveru svedčí fakt, že na základe mimoriadneho opravného prostriedku využitého žalobcom generálny prokurátor SR uznesením sp.zn.IV.Pz 210/17/1000-9 zo dňa 18.9.2017 vyslovil, že bol porušený zákon v neprospech žalobcu a zároveň citované uznesenia okresného prokurátora a vyšetrovateľa zrušil. O nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia napokon svedčí aj skutočnosť, že právoplatným uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach pod sp.zn. ČVS:ORP-5l5/6-VYS-KE-2017 zo dňa 22.10.2018 bolo napokon trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že skutok, vymedzený v uznesení o vznesení obvinenia nie je trestným činom a nie je ani dôvod na postúpenie veci.

50. Podľa ust. § 17 ods.1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

51. Podľa ust. § 17 ods. 2 cit. zák. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

52. Podľa ust. § 17 ods. 3 citovaného zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

53. Podľa ust. § 18 ods.1 citovaného zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

54. Podľa ust. § 18 ods.3 citovaného zákona, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

55. Čo sa týka existencie škody a príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, ako ďalších dvoch podmienok zodpovednosti štátu, z už ustálenej súdnej judikatúry vyplýva, že ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby, smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych následkov na obvineného, štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu a to bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol obvinenému obhajca ustanovený alebo či si ho zvolil sám. Samozrejme treba vždy skúmať, či trovy obhajoby boli v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, totiž môže vyvolať zo strany obhajoby procesné úkony smerujúce na odstránenie nežiaducich právnych dôsledkov na obvineného, ktoré by v prípade

správneho rozhodnutia neboli potrebné. Takéto rozhodnutia môžu byť príčinou vzniku trov za úkony obhajoby v záujme obvineného a náklady vynaložené na ne sú v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami, lebo boli týmito rozhodnutiami vyvolané. Uvedené znamená, že jednotlivé úkony vykonané obhajcom na účelnú ochranu obvineného sú podmienené úkonmi a rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní.

56. Pojem škody ako kategórie občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. v peniazoch. Skutočnou škodou sa rozumie zmenšenie majetku poškodeného.

57. V danom prípade bolo vykonaným dokazovaním (obsahom vyšetrovacieho spisu, vyúčtovaním odmeny za obhajobu, príjmovým pokladničným dokladom a výpisom z účtu) preukázané, že žalobca splnomocnil zastupovaním jeho osoby v trestnom konaní dvoch obhajcov, sprvoti JUDr. Evu Geleneky Hencovskú a neskôr JUDr. Tatianu Vorobelovú. Žalobca za poskytnutú právnu pomoc zaplatil 2.000 EUR, z čoho si na základe vyúčtovania jednotlivých úkonov v tomto konaní uplatnil (po späťvzatí žaloby v časti) sumu spolu vo výške 706,23 EUR (t.j. 547,97 EUR za úkony obhajoby vykonané JUDr. Geleneky Hencovskou a 158,26 EUR za úkony obhajoby vykonané JUDr. Vorobelovou). Zhrnúc vyššie uvedené, je nepochybné, že zaplatením uvedených finančných prostriedkov došlo k zmenšeniu majetku žalobcu, čo predstavuje skutočnú škodu.

58. Súd preskúmal rozsah vykonaných úkonov obhajoby oboznámením obsahu trestného spisu a konštatoval, že všetky sú v príčinnej súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia, ako aj ďalšími rozhodnutiami resp. postupom orgánov činných v trestnom konaní, nepochybne boli učinené v súvislosti s odvrátením nepriaznivých dôsledkov pre obvineného žalobcu, v súlade s ust. § 41 ods.1 Trestného poriadku, podľa ktorého je obhajca povinný účelne využívať na obhajovanie záujmov obvineného všetky prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone, najmä starať sa o to, aby boli v konaní náležite a včas objasnené skutočnosti, ktoré obvineného zbavujú viny alebo jeho vinu zmierňujú, a tým prispievať k správnemu objasneniu a rozhodnutiu veci, ako aj v súlade s ust. § 41 ods.2 Trestného poriadku, podľa ktorého je obhajca oprávnený už za prípravného konania robiť za obvineného návrhy, podávať za neho žiadosti, opravné prostriedky, nazerať do spisov a zúčastniť sa podľa ustanovení tohto zákona vyšetrovacích úkonov.

59. Ako to vyplynulo z obsahu trestného spisu, úkony obhajcov pri obhajobe žalobcu spočívali v podávaní sťažností proti uzneseniam, v ich účasti na vyšetrovacích úkonoch - výsluchoch obvinených a svedkov, ako aj v uskutočnení jedného úkonu právnej porady s klientom. Porovnaním jednotlivých úkonov obhajoby, vyúčtovaných oboma obhajkyňami s obsahom trestného spisu súd zistil, že bolo osvedčené vykonanie všetkých úkonov právnej služby, ktoré boli vyúčtované, okrem právnej porady zo dňa 19.6.2017. Vykonanie uvedeného úkonu právnej služby prirodzene nemohlo byť potvrdené obsahom trestného spisu. Žalobca ho však presvedčivo preukázal predložením záznamu z porady, z ktorého vyplynulo, že obsah rokovania nepochybne súvisel s nadchádzajúcim procesným postupom orgánov činných v trestnom konaní a teda, súvisel s prípravou žalobcu na ďalšie procesné úkony. Napokon, ako vyplynulo z obsahu vyšetrovacieho spisu, uvedenej porade predchádzalo predvolanie obhajkyne žalobcu JUDr. Geleneky Hencovskej na výsluchy, ktoré sa konali dňa 22.6.2017, pričom predvolanie jej bolo doručené dňa 14.6.2017.

60. Súd ďalej konštatoval, že aj výpočet tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnych služieb v zmysle vyúčtovaní je v celom rozsahu v súlade s vyhláškou MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších zmien. Uvedený záver žalovaná nespochybnila.

61. Zhrnúc vyššie uvedené, súd konštatoval, že žalobcom uplatnené náklady na trovy obhajoby boli vynaložené účelne a vyčíslené v správnej výške, preto zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 706,23 EUR titulom vecnej škody (trov obhajoby).

62. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch za vedenie trestného stíhania, ktoré sa právoplatne skončilo inak než odsúdením (a to aj v prípade, ak nebolo realizované väzobne), je ústavne akceptovateľným a ústavou predpokladaným spôsobom poskytnutia satisfakcie takto stíhanej osobe.

63. Každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to tým skôr, ak ide o obvinenie nepravdivé, ktoré je potvrdené právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom súdu (Ústavný súd Českej republiky nález sp. zn. I. ÚS 554/04 z 31. marca 2005).

64. Ľudská dôstojnosť predstavuje najvyššiu hodnotu v základoch celého právneho systému i ústavného poriadku a je možné ju preto považovať za konečný účel právneho poriadku. Tým sa stáva objektívnou ústavnou kategóriou a pôsobí vo vzťahu k ostatným inak nehierarchicky usporiadaným základným právam ako hodnota nadradená a s ohľadom na to je potrebné akýkoľvek zásah či zníženie ľudskej dôstojnosti vnímať ako zásah veľmi závažný a teda, ťažko reparovateľný. Ľudská dôstojnosť je totiž hodnotou horizontálne neporovnateľnou s ostatnými ústavnými hodnotami či spoločenskými normami, je úplne nenahraditeľná iným statkom a tým menej hodnotou vyčísliteľnou v peniazoch.

65. Súdna prax, vychádzajúc z ust. § 17 ods.3 cit.zákona, vytvorila postupne sa stabilizujúce kritériá pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy, ktorými sú povaha trestnej veci, dĺžka trestného stíhania a predovšetkým dopady trestného stíhania do osobnostnej sféry poškodenej osoby, ako aj okolnosti, za ktorých k nemajetkovej ujme došlo. Za pomoci týchto kritérií ustálená výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch musí súčasne zodpovedať všeobecne zdieľanej predstave spravodlivosti a slušnosti (obdobne rozsudok veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 z 27. júna 2012). Inak povedané, určenie výšky nemajetkovej ujmy má byť vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkou spravodlivosti.

66. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že zo samotnej povahy nemajetkovej ujmy, ktorá je daná vnútornými prežitkami človeka plynie, že vznik nemajetkovej ujmy je len ťažko preukázateľný. Spravidla sa preto vyvodí vtedy, ak by akákoľvek osoba v rovnakom postavení mohla výkon verejnej moci (alebo jeho absenciu) a jeho následky vnímať úporne. Vznik nemajetkovej ujmy spravidla nie je možné preukazovať, pretože ide o stav mysle poškodenej osoby. V konaní sa teda obvykle iba zisťuje, či sú dané objektívne dôvody na to, aby sa konkrétna osoba mohla cítiť poškodenou. Inými slovami, treba zvážiť, či vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu by sa aj iná osoba v obdobnom postavení mohla cítiť dotknutou v zložkách tvoriacich vo svojom súhrne nemajetkovú sféru jednotlivca.

67. V nadväznosti na vyššie uvedené súd pri rozhodovaní o výške náhrady za nemajetkovú ujmu prihliadol na viaceré vyššie spomínané kritériá a okolnosti. Medzi objektívne okolnosti, pre ktoré sa nielen žalobca, ale aj iná osoba v obdobnom postavení mohla cítiť dotknutá, patrí v danom prípade povaha trestnej veci (trestný čin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods. 2 písm.a/ Trestného zákona), pri ktorej žalobcovi hrozil v zmysle Trestného zákona trest odňatia slobody s hornou hranicou až 5 rokov, ako aj skutočnosť, že oznamovateľom trestnej činnosti (a zároveň poškodeným) bol zamestnávateľ žalobcu a teda, skutkové vymedzenie tohto trestného činu priamo súviselo s výkonom pracovného pomeru žalobcu u tohto zamestnávateľa. Čo sa týka dĺžky trestného stíhania, toto trvalo 6 mesiacov (od vznesenia obvinenia 27.3.2017 do rozhodnutia generálneho prokurátora SR sp.zn.IV.Pz 210/17/1000-9 zo dňa 18.9.2017).

68. Súd preto nepochyboval o tom, že tvrdenia žalobcu, týkajúce sa dopadu trestného stíhania v spojitosti s uvedenými okolnosťami do jeho osobnostnej sféry, konkrétne na jeho pracovný, ako aj súkromný život (narušenie vzťahov na pracovisku, nepredĺženie trvania pracovného pomeru, pocit ohrozenia resp. straty dobrej povesti a profesijnej cti, znášanie negatívnych reakcií z blízkeho i vzdialenejšieho okruhu známych formou ohovárania, vyhýbania sa, ukončenia kontaktov, napätie v rodinnom kruhu, vrátane manželského vzťahu, nervozita, stres, narušenie spánku), sú vierohodné.

69. Z vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že zníženie spoločenského postavenia žalobcu sa prejavilo navonok v pochybnostiach spolupracovníkov, kolegov z fachu, známych i priateľov vo vzťahu k jeho čestnosti a bezúhonnosti, kedy žalobca ako musel čeliť spoločensky nepríjemným situáciám v pracovnom, rodinnom i spoločenskom živote, nepríjemným otázkam, pochybovačným pohľadom a teda, bol vystavený neistote a úzkosti z budúceho vývoja. Predmetná kauza teda zasiahla do mimoriadne citlivej oblasti života žalobcu - jeho občianskej bezúhonnosti, cti a vážnosti a jeho profesijnej činnosti,

nakoľko bol v rozpore so skutočnosťou označený za páchateľa danej protiprávnej činnosti, t.j. podrobený negatívnemu spoločenskému vnímaniu.

70. Zhrnúc vyššie uvedené súd konštatoval, že napriek tomu, že žalobcovi sa dostalo morálneho zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia prostredníctvom písomnej odpovede Generálnej prokuratúry SR na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku, uvedená satisfakcia nie je postačujúca a za vzniknutú nemajetkovú ujmu mu patrí aj priznanie zadosťučinenia vo forme finančnej náhrady.

71. Čo sa týka tretej podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, vrátane nemajetkovej ujmy, bolo nesporné, že vecná škoda, ako aj nemateriálna ujma vznikli ako bezprostredný následok nezákonného trestného stíhania žalobcu (príčinná súvislosť); iným slovom povedané, nebyť trestného stíhania, k škode by nedošlo.

72. Súd dospel k záveru, že žalobcovi patrí nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 500 EUR. Súd je presvedčený o tom, že priznaná výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch neporušuje princíp primeranosti, zohľadňuje osobitosť daného prípadu, nevytvára priestor na obohatenie sa žalobcu, ale znamená pre neho spravodlivé zadosťučinenie vzhľadom na intenzitu ujmy, danú dĺžkou trvania zásahu v oblasti profesijnej, rodinnej a spoločenskej s prihliadnutím na osobu žalobcu, jeho doterajší život a okolnosti, za ktorých k nej došlo.

73. Súd mal za to, že žalobcom uplatnená výška náhrady za nemateriálnu ujmu (4.000 EUR) po komparácii s rozhodovacou praxou súdov v obdobných veciach nie je na mieste a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobcovi sa už dostalo morálnej satisfakcie jednak tým, že generálny prokurátor SR uznesením sp.zn.IV.Pz 210/17/1000-9 zo dňa 18.9.2017 vyslovil, že bol porušený zákon v neprospech žalobcu, ako aj písomným ospravedlnením štátu a v neposlednom rade aj s prihliadnutím na dĺžku trestného stíhania, ktoré bolo v porovnaní s inými prípadmi pomerne krátke(6 mesiacov); vec ostala v štádiu prípravného konania, nebola podaná obžaloba, vec sa nedostala do štádia konania pred súdom. Súd v tomto smere poukazuje napr. na právoplatný rozsudok Okresného súdu Košice I č.k.24 C 24/2018 zo dňa 3.12.2021, ktorým súd priznal žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 EUR, u ktorej trestné stíhanie (do oslobodenia súdom) trvalo takmer 7 rokov, konkrétne 92 mesiacov.

74. Zhrnúc vyššie uvedené, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 500 EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy a v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol.

75. Čo sa týka paričnej lehoty, t.j. lehoty na plnenie, súd vyhovel návrhu žalovanej, aby bola zaviazaná na zaplatenie peňažného plnenia v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

76. Podľa ust. § 232 ods.2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.
77. Podľa ust. § 232 ods.3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.
78. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu. V danom prípade súd vyhodnotil okolnosti, uvedené žalovanou, spočívajúce jednak v časovej náročnosti administratívnych úkonov, spojených s úhradou úhrady (finančná kontrola, predpísaný schvaľovací proces) a jednak vo výške priznaného plnenia, prihliadnuc na navrhnutý primeraný rozsah predĺženia lehoty na plnenie, za akceptovateľné.

79. Podľa ust. § 262 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

80. Podľa ust. § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

81. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 6.000 EUR, z toho sumy 2.000 EUR titulom náhrady vecnej škody a sumy 4.000 EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy.

82. Čo sa týka vecnej škody, žalobca bol úspešný čo do výšky 706,23 EUR a neúspešný čo do výšky 1.293,77 EUR, v ktorej súd konanie na základe späťvzatia žaloby zastavil. Neúspech žalobcu predstavuje uvedená časť žaloby z toho dôvodu, že k späťvzatiu došlo z procesného zavinenia žalobcu a nie z dôvodu, že by žalovaná uvedenú sumu po podaní žaloby uznala a uhradila.

83. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, žalobca mal úspech vo výške 500 EUR. Zamietnutú časť žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy (3.500 EUR) súd nehodnotí ako neúspech žalobcu a to s prihliadnutím na skutočnosť, že výška priznanej náhrady závisela od úvahy súdu. Nejde totiž o neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno žalobcu zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v takýchto prípadoch treba rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce (pozri k tomu nález Ústavného súdu Českej republiky III ÚS 170/99). Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, t.j. že právny základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy bol dôvodný, pričom výška nároku je potom druhotná a nadväzujúca.

84. Zhrnúc uvedené výsledky sporu súd uzavrel, že celkovo mal žalobca v konaní úspech čo do výšky 1.206,23 EUR (t.j. 706,23 + 500) a neúspech čo do výšky 1.293,77 EUR. V percentuálnom vyjadrení sa teda jedná o temer rovnaký pomer úspechu a neúspechu strán v spore. Súd preto vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. (§ 48 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku).